QUE SUSTO!
Armando Quintero e André Letria
OQO EDITORA

QUÉ

SUSTO

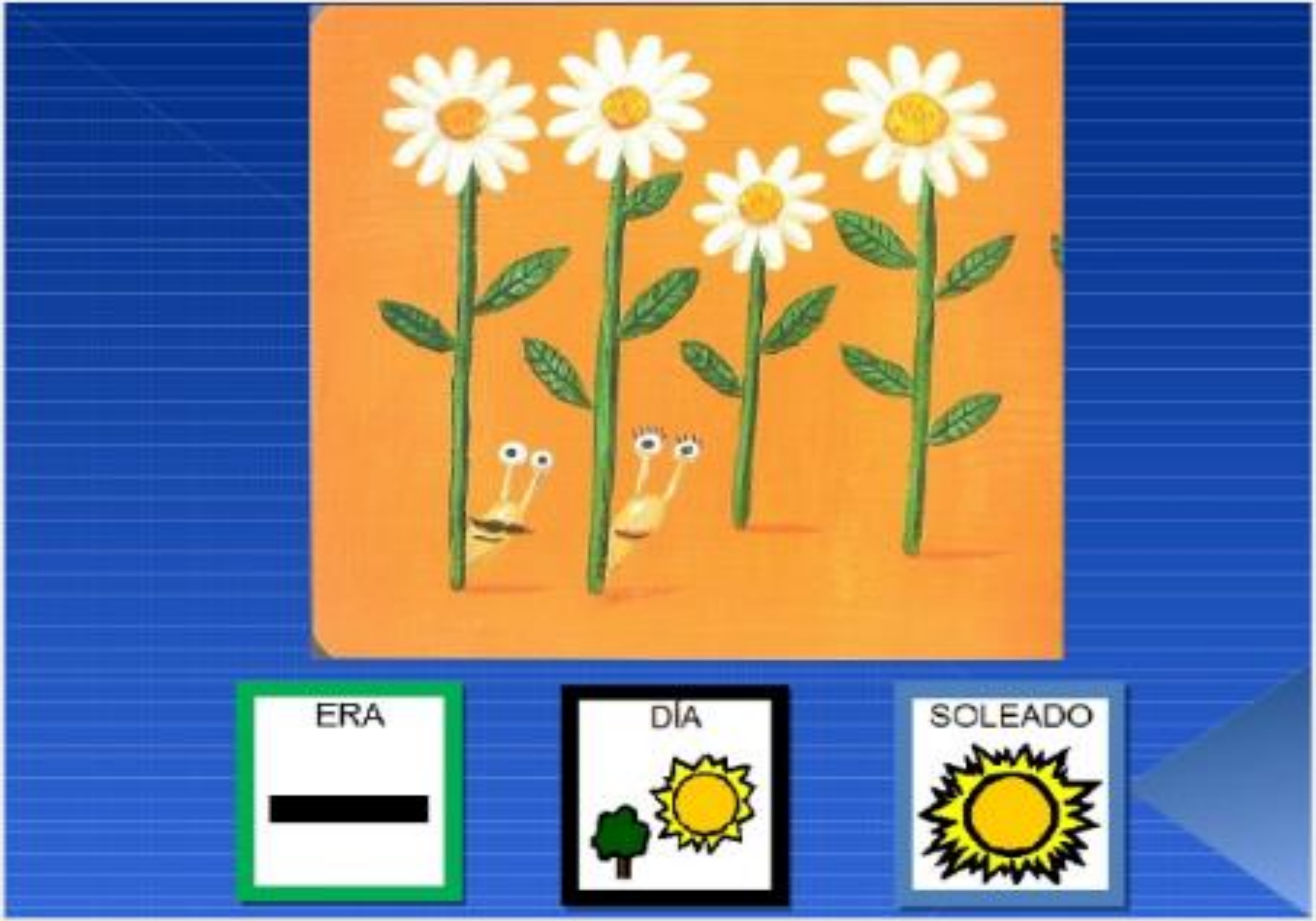
ERA
DÍA
SOLEADO

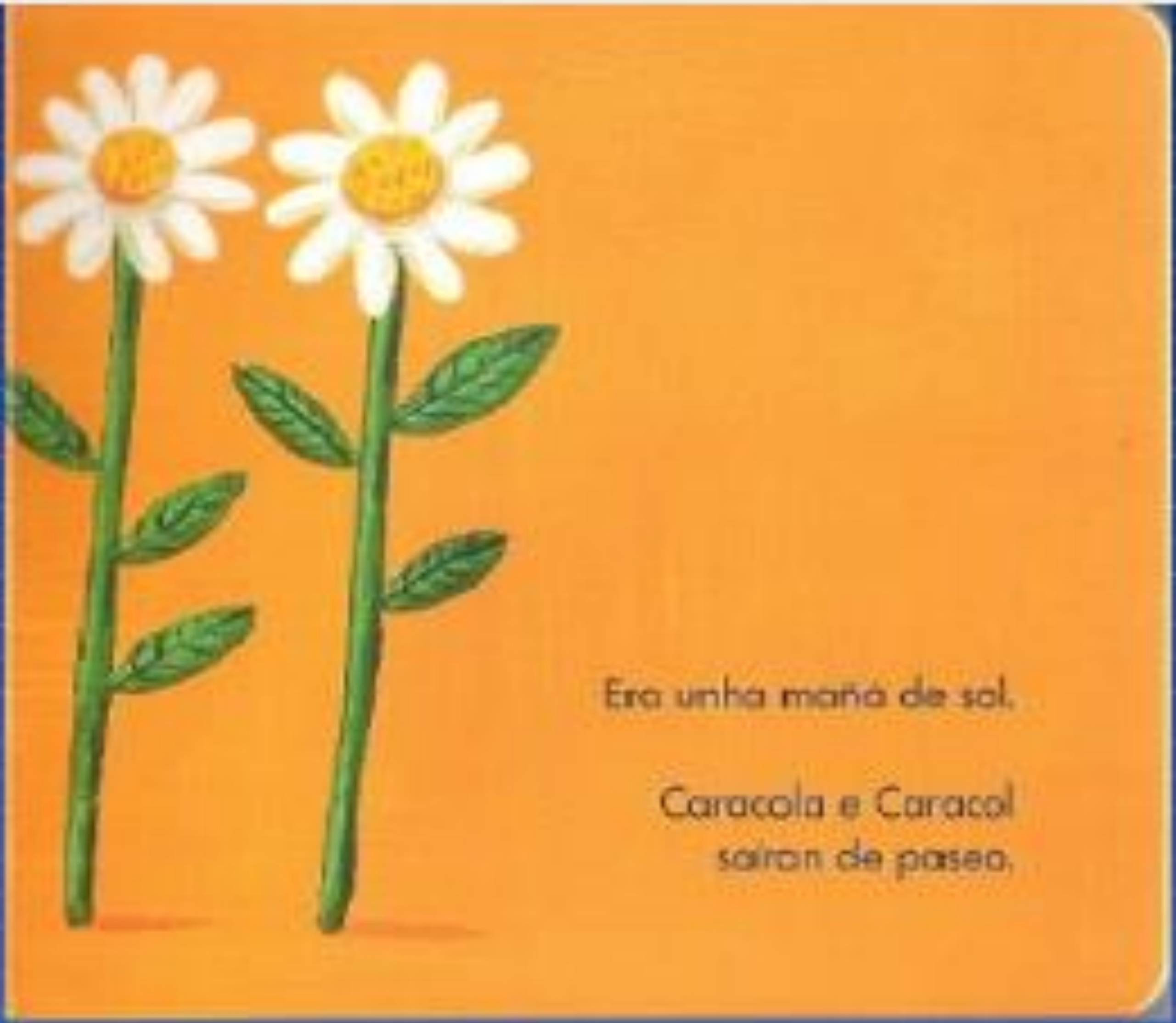
Era unha mañá de sol.
Caracola e Caracol
sairon de paseo.

Y
Y
PASEAN

Amodiño amodiño,
avanzaban polo xardín
cara á horta do lado.

DESPACITO

DESPACITO

SALIÓ

JARDÍN

DESPACITO
DESPACITO
SALIÓ
JARDÍN

De súpeto, Caracola berrou:

– COIDADO, CARACOL!

:

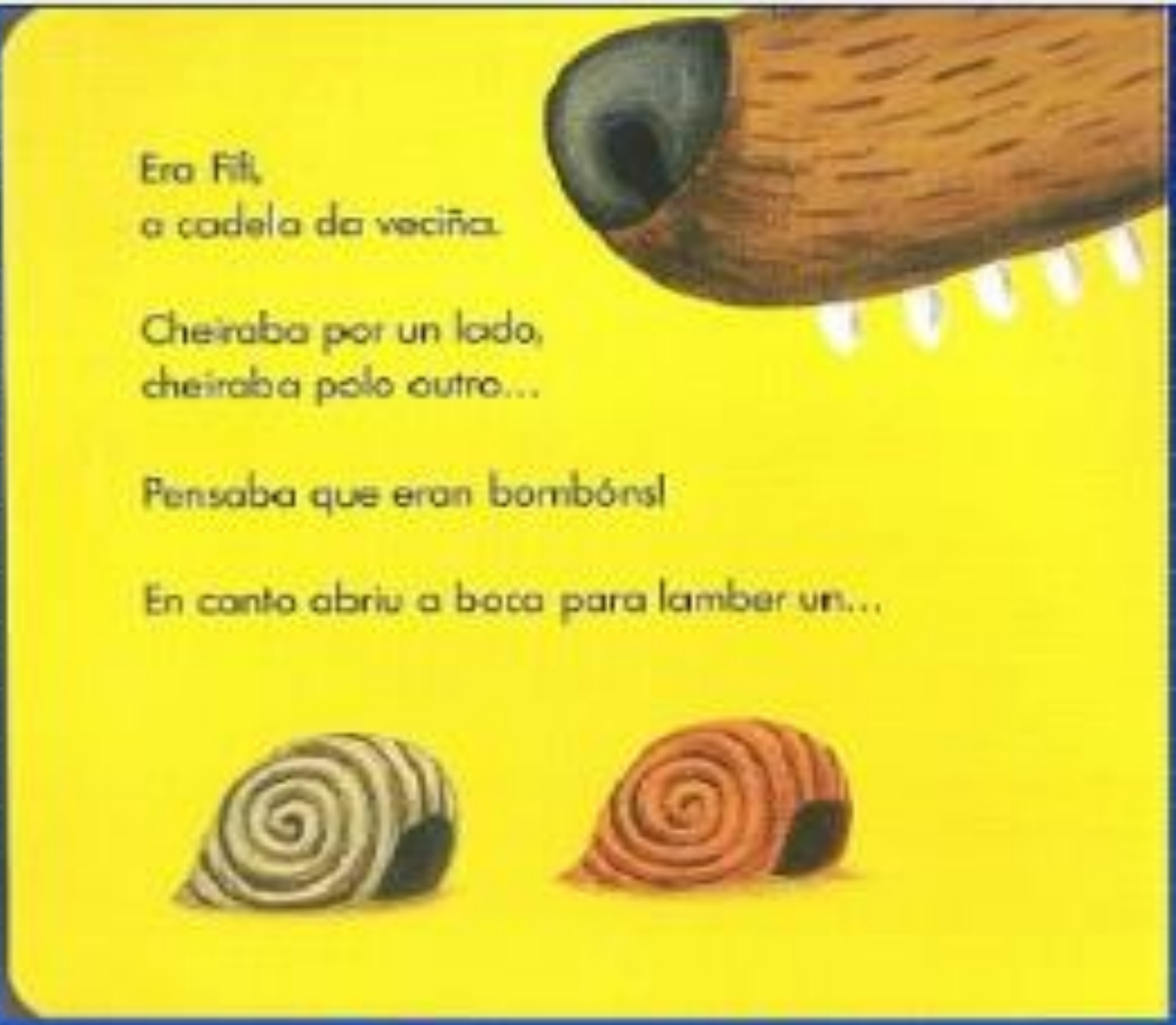
Era Fifi,
a cadela da veciña.
Cheiraba por un lado,
cheiraba polo outro...
Pensaba que eran bombóns!
En canto abriu a boca para lamber un...

ERA
PERRO
QUERÍA
COMER

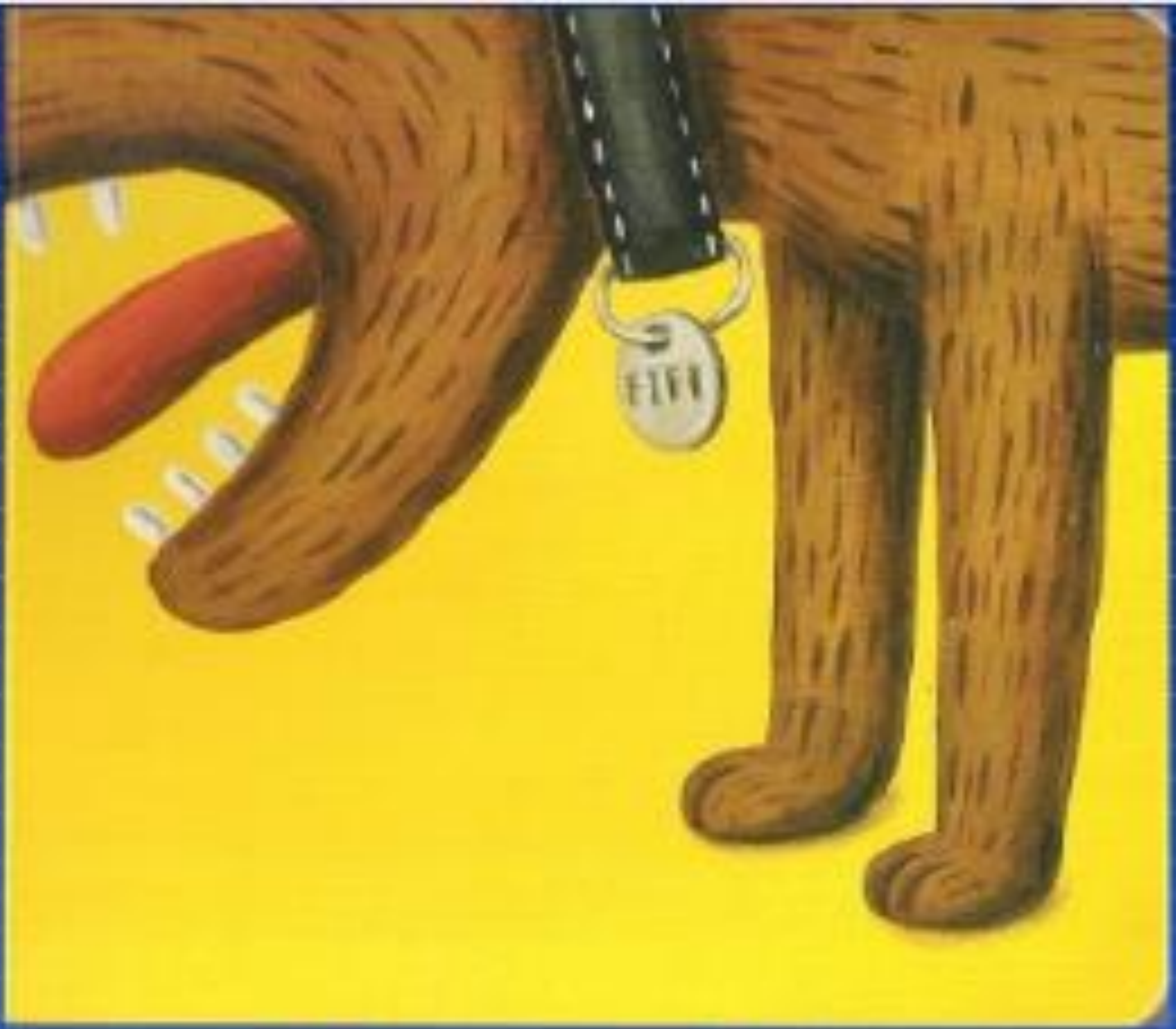

PERRO

PENSABA

ERAN

BOMBONES

– FIFÍ! -gritou a filla da veciña-.
É hora de comer!

E a cadela foi buscar a comida.

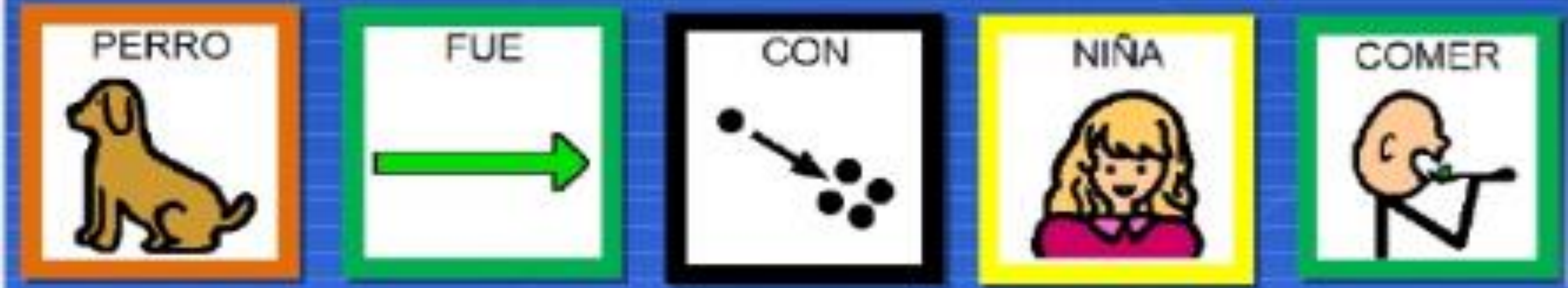

– QUE SUSTO!
-dixo Caracol.
QUÉ
SUSTO
DIJO

– QUE SUSTO!
-dixo Caracola.

QUÉ
SUSTO
DIJO

Ao pouco, Caracol berrou:

– COIDADO, CARACOLA!

Escondéronse outra vez na cuncha
e pecharon a porta.

Era Maruxa,
o gato da veciña.

Saltaba por un lado,
saltaba polo outro...

Pensaba que eran bólas!

En canto batou a pata para xogar con elas...

GATO

PENSABA

ERAN

BOLAS

...a pomba branca
voou sobre a súa cabeza.

PÁJARO

VINO

VOLANDO

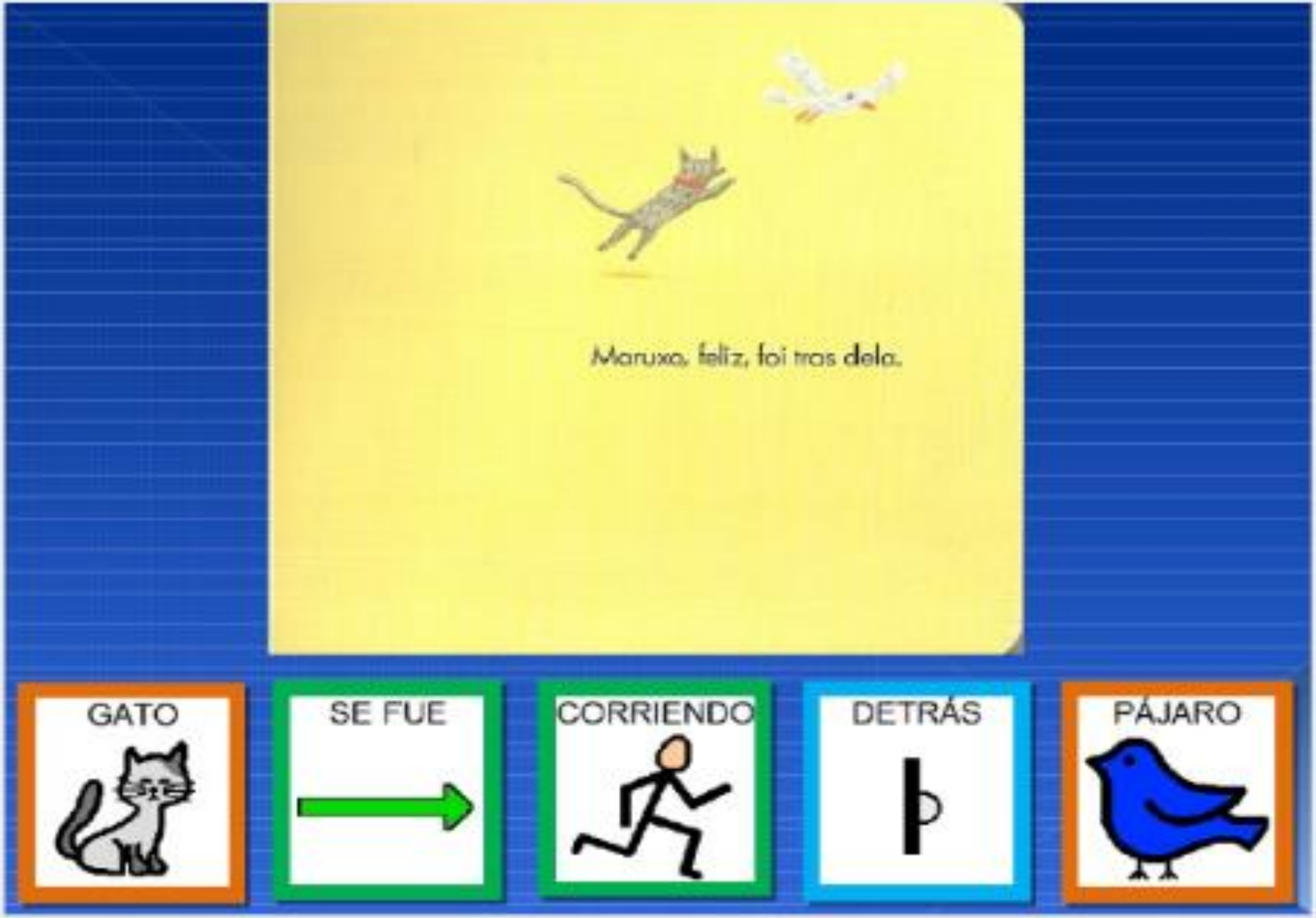
Maruxa, feliz, foi tras dela.
GATO
SE FUE
CORRIENDO
DETRÁS
PÁJARO

– QUE SUSTO!
-suspirou Caracola.
– QUE SUSTO!
-suspirou Caracol.
– Foi un paseo
cheo de aventuras -dixeron.
QUÉ
SUSTO
DIJERON
Y
Y

FUE

PASEO

LLENO

SORPRESAS

E fala que fala,
anda que anda,
amodiño amodiño,
volveron ao seu xardín.

DESPACITO
DESPACITO
VOLVIERON
JARDÍN

ABRAZARON

CONTENTOS

FIN
Fin
COLORÍN
COLORADO
CUENTO
ACABADO